

Spoštovani!

Kar nekaj časa je za nami od slovenske osamosvojitve leta 1991. Pogosto ocenjujemo sami sebe in uspehe na vseh področjih, tudi na pošti ... Pošta je del našega vsakdana – za vse nas kot stranke in za nekatere druge kot aktivne udeležence. Sem med tistimi »veterani«, ki smo začeli svojo PTT pot še v času ročne medkrajevne in mednarodne telefonije, preživeli avtomatsko telefonijo in dočakali izreden razvoj mobilne telefonije ter dočakali zaton telegrafije - paradne PTT stroke, ki je praktično ni več. Poštni center na železniški postaji – iz časov Avstroogrske – je zamenjal sodoben in moderen logistični center. Lepo zastavljene Poštne hranilnice in kasneje PBS - ni več!

Verjamem, da nas bo uporaba moderne tehnologije na Pošti Slovenije še dolgo presenečala.

Še enkrat lepo pozdravljeni vsi, ki ste se odzvali današnjemu vabilu na srečanje ob izidu pričujoče monografije o Slovenski pošti v času osamosvajanja in na poti k njeni neodvisnosti.

Knjiga je skromen poskus ohraniti na papirju spomine na težavne trenutke in dogodke iz leta 1991, ki so bili usodni za slovenski narod – in tudi za prihodnost slovenske Pošte. Težave smo pričakovali, vseeno so nas neljubi dogodki presenečali iz dneva v dan. Kljub temu smo vztrajali in v zavednem slovenskem okolju uspešno pripeljali težaven projekt do zastavljenega cilja. Kolege, prijatelje in sodelavce je ob tem vodila neizčrpana energija, prežeta z željo postaviti temelje neodvisne slovenske pošte.

Rezultati njihovega truda, dela in uspehov so vtanki v rojstvo neodvisne slovenske Pošte, ki je od takrat stopila v mednarodni prostor – med sebi enake in enakovredne, vštric z zgodovinskimi poštami velikih narodov.

Prijatelji in sodelavci, katerih aktivnosti so bile instrumentalne za uspehe tega enkratnega podviga, si zaslužijo pohvalo in iskreno priznanje. Ponos na njihova prizadevanja in žrtve je vtkan v to malo knjižico, ki prinaša osvežitev spomina in iskreno priznanje.

Zapis dogodkov, kot so predstavljeni, je povezano z osebno izkušnjo – po svojih močeh sem prispeval skromen delež in ponosen sem, da sem bil aktivni del te enkratne »pustolovščine« osamosvajanja PTT. Upam, da se bodo bralci – sodelavci z enakimi občutki vračali v preteklost. Mlademu slovenskemu bralcu, rojenemu po letu 1991, pa naj ta zapis pričara voljo tistih junakov, ki so v težkih časih vztrajali do konca.

Med vrsticami je mogoče razbrati večno resnico, da v življenju ni nič podarjenega – svobodo in neodvisnost si je treba priboriti, največkrat ne brez žrtev.

Hvala za cenjeno pozornost.

Z lepimi pozdravi,
Anton Krauthaker

